

lia. Si considerem freres carissimi q̄ r qua
ta fut q̄ nobis p̄mittit i celis: viderit aio
cia q̄ habet i tris. Terrena naq̄ substā
tia sup̄ne felicitati p̄pata: p̄odus ē nō sub
fidu: ip̄alis vita et̄ne vite p̄pata: mors
ē pot̄ dicēda q̄ vita. Ip̄sc. n. quom̄dia
n̄ d̄fect̄ corruptōis qd̄ ē aliō q̄ qd̄a p̄
lritas mortis. Que at̄ liqua d̄icē l̄ gō in
tellect̄ capere sufficit illa sup̄ne ciuitatis
quāta sim̄ gaudia: angeloꝝ chorū iuerē.
cū b̄n̄issimis spir̄itib̄: gl̄ie p̄dūōis assistē
te: p̄ntē dei vultū cernere: icircūscriptuz
lumē vidē: nullo mortis metu affici: icor
ruptōis p̄petue munere letari: becille. Q̄
vere bonū desiderabile: bonū amabile:
benūgētū: bonū p̄fectū: bonū ab oī malo
sepatū qd̄ de p̄ssim̄ parat laborantib̄ p̄
suo amore. Q̄ bonū id̄fectū: bonū ecce
dēs q̄cūq̄ ip̄alia t̄moda: q̄libz̄ hui⁹
li b̄lādūm̄tia qd̄ negligētis p̄ctōes r̄ mi
seri p̄ mouētāca hui⁹ ip̄is b̄cūssim̄a
p̄speritate amittūt. Quid dicit p̄r magis
igr̄atū q̄ dei iugū r̄fugere ad qd̄ seq̄ tā
copiosa merces. Q̄ surdi. o stulti r̄ tardi
corde ad credēdū: non sit vobis difficile
e pari bonū: nō vester cataract̄. V̄tūm.
Et hoc fontes estote p̄lites ad b̄n̄ificēdū
r̄ audite vocē benigni p̄bū clamātes in e
uāgelio Mat̄. 5. c. Ad crees v̄ra copio
sa ē i celis. Ad quā nos p̄ducit ip̄c fū
dei cū p̄re r̄ sp̄i sc̄o v̄iuit r̄ regnat p̄ et̄r
na secula seculoz. Amen.

seria sc̄da p̄ d̄n̄icā i. 70. d̄ q̄litate con
ditionib̄ seu regula bonoz operuz q̄b̄
peccatores sciētēs qd̄ eos oportet facere
ad p̄nitentiā anuntantur. Sermo. 2.

Alii sūt uocati

pauca v̄o electi: itez vbi sup̄
E r̄ iustitiam necessariū ē his
q̄ volūt b̄n̄ifacere sc̄re q̄l̄t̄ habeāt i bonis
opibus regulari: qm̄ dubia r̄ p̄p̄ctatōes
que super id̄ possēt oriri faciūt q̄nq̄z igno
rantes viam d̄n̄i r̄ salutis p̄p̄ricā cepto
p̄posito bono deficere. Quare in p̄n̄i f̄
monē de p̄dūōibus bonoz operz dicit̄
sicut v̄ sic nullus excusare se possit. d.
nescire qd̄ sibi cēt agēdū. Declarabim̄
it̄ q̄ op̄at̄ b̄n̄ volentib̄ expediat noscē

vt et h̄o magis exciēt̄ vnusquisq̄ ad
opa v̄tutis ap̄lectēda: qm̄ ad illa vocat
de p̄ctōes q̄ nisi nouerit illoꝝ ordinē: d̄
electoz numero ēē minime p̄nt. Id̄circo
ad tria p̄siderāda de bonoz operz neces
sitate r̄ qualitate sermo est extendendus.
Primum dicitur extrinseca operatio.
Secundum exemplaris imitatio.
Tertium caritativa informatio.

Ad ad b̄n̄ operandum cum facultas
adeēt̄ necessarius est act̄ extrinsec̄: nec suf
ficiēt̄ intēno sola. Capitulum p̄mum.

Rio p̄siderādū circa regulā nec
cessariā bonoz operz: d̄ extrinseca
operatio. V̄o cui d̄claratōe q̄rit̄.

V̄t: ad b̄n̄ op̄ādū necessariū sit act̄ extri
sec̄. Et v̄ q̄ n. r̄ q̄ sola intēno b̄n̄ op̄ādū
suffic̄ ad salutē p̄bat p̄ sc̄oz d̄cā. Ingt. n.
V̄rego. i. emel. Māq̄z vacua ē man⁹ a
mūere cū archa cordis repleta fuerit b̄o
volūtate. Et V̄erū. d̄ h̄ ait. Intēno suf
fic̄ ad meriti: b̄o actio regit̄ ad extēplū.
Et glo. sup̄ illō ps. Dixi p̄ factoz aduer
sū me. votū p̄ op̄atōe iudicat̄. Et Aug.
14. q. 5. c. si qd̄ de ierrogat̄ cor n̄ manū
Et Job. L̄riso. 22. q. 5. c. q̄ p̄turarc. de
n̄ er opib̄ iudicat̄ s̄z er cogitātōib̄ r̄ er
corde. Et d̄ p̄. di. i. c. si cu. 5. sc̄q̄nti. vo
lūtās renūerat̄ nō op̄. Et 15. q. 6. c. si a
facēdonib̄. Magis inspecto cordis ē de
q̄ optis: r̄ volūtās p̄ sc̄o reputat̄: sic p̄s i
c. homicidioꝝ. i. c. ois i. c. mūgd̄. i. c. nō
li. i. c. h̄icidū. r̄ i. c. si p̄pca. d̄ p̄. di. i.
V̄ris r̄ sil̄ib̄ auct̄ qd̄a ib̄erētēs dicit̄
h̄o i n̄ ē expedītēs vt laboriet i act̄ib̄ extri
sec̄is bonoz operz: s̄z suffic̄ h̄ic cor bonū
r̄ mētē b̄n̄ dispositā: s̄z i p̄riū iduci p̄nt
alia d̄cā sc̄oz. Aut. n. Jac. 2. c. si ideo s̄n̄
opib̄ mortua ē. Et Ambro. ili. d̄ offic.
Mō sanis ē b̄n̄ velle s̄z ē b̄n̄ facē: nec sanis
itez b̄n̄ facē nisi id̄ er fōte bono p̄cedat:
h̄o ē er b̄o volūtate p̄ficat̄: q̄ v̄ba nō
tāf. 86. di. i. c. si sanis. Et Paul̄ ad gal.
6. Dū t̄ps b̄n̄ op̄emur bonū. et Apoc.
22. iducit̄ de iudex oīuz. d. Ecce vnico
cito r̄ merces mea mecū est dare vnici
q̄z s̄m̄ opera sua. Et Apoc. 14. d̄ de bo
nis. Q̄ pa. n. illoꝝum sequūt̄ illes. Et
Mat̄. 16. c. Reddet vniciq̄z s̄m̄ opa

e a fratribus p̄ m̄uz̄ submissus fuit i sp̄o
na. h̄o m̄o r̄pa b̄ndict̄ oia p̄fectissime se
cir: r̄ eōs act̄ ill̄ i q̄b̄ appet̄ atiq̄ ip̄sc̄
tio p̄fectissimū erāt er circūstātia caritatis
sue. Quo sit vt maioris p̄fectōis fuerit i
ip̄so cib̄ r̄ potus q̄z in Joāne baptista d̄
loꝝ abstinentia: maioris p̄fectōis i eo con
uersatio cū boibus q̄z solitudo Joānis i
beremo: qm̄ hec r̄ similia p̄ueniebāt er
fonte sue arētissimē caritatis. nā sic hu
manā assumendo naturā i n̄ris qd̄e fac
tus ē humilis s̄z i p̄p̄ris remansit excel
sus: sic er sumē caritatis dignatōe ad ac
t̄: s̄ quosdā n̄re ib̄cillitatē r̄ ip̄fectōis con
formes dep̄mit̄: r̄ a sumē p̄fectōis recti
tudine nō curuat̄: r̄ iō talia opa i ip̄so p̄
fecta fuerunt: neq̄z acceptāda ē sn̄ia falsa
illoz q̄ dicit̄ q̄ p̄fectio r̄ ip̄fectio differūt
sicut duo p̄ria. vt recitudo r̄ distortio.
iusticia r̄ pctm̄. gloria r̄ ignominia. vita
r̄ mors. s̄z b̄n̄ verū est q̄ magis differūt
sic magis bonū r̄ min⁹ bonū. magis me
ritōriū: r̄ min⁹ meritōriū. iō nullo mō va
let p̄sequētia. V̄ginitas ē p̄mēdabilis. ḡo
m̄m̄onū vitūpabile. V̄ginitas ē bo
na: ḡo m̄m̄onū ē malū q̄ bec duo non
differūt sic bonū r̄ malū: s̄z sic bonū r̄ me
l̄. iō Aug. i li. de bono p̄iugali ait. bo
nū erat qd̄ Ad̄rtha faciebat occupata cir
ca ministeriū sc̄oz: s̄z mel̄ qd̄ Ad̄rtha
er̄ foroz. Bonū Susāne i p̄iugali casti
tate laudam̄: s̄z m̄ ei bonū vidē Anne
ac nullo magis Ad̄rthe V̄ginitas it̄po
m̄m̄. Bonū erat qd̄ faciebāt q̄ d̄ substā
tia sua r̄p̄o r̄ ei discipulis ministrabant:
s̄z mel̄ qd̄ faciebāt q̄ oēs substātiā dimisē
rūt vt r̄p̄z expedīt̄ sequerentur. hec ille.
Terz̄ act̄ i r̄p̄o respiciūt i formationē vi
te p̄fecte: sic V̄ginitatē r̄ paup̄tatē et̄re
mā fuare: r̄ similia. In his opib̄ n̄ tene
mur r̄p̄z seq̄: nisi vel iqt̄ū volum⁹: sic si
voto nos astringerem⁹ ad obseruānā di
uinor̄ p̄silioꝝ v̄l i casu quo extrema ne
cessitas erpostularet: velut si aliq̄s mōtē
pateret vt nō negaret r̄p̄m. Id̄circo mali
iudicēs s̄nt er opib̄ p̄fectōis i r̄p̄o aut
sanctis ei p̄sideratis: eos lacerāt i q̄bus
talīa opa nō reuerne. Si. n. vidēt̄ sacer
dotē aut clericū velles sibi p̄uicities se

rentē protinus suffragā
gunt r̄ dicit. nō sic fecit
p̄latū s̄m̄ sui gradus di
ta familia associat̄. p̄n̄i
sic r̄p̄s nec p̄d̄er. Si
posita sibi cibaria: s̄z q̄n̄
sue regale aur̄ stantioꝝ
comedentē seu vestimē
bentē: aut q̄tātē iteruer
stati clamāt. Mō sic fecit
B̄ndict̄: nō deniq̄z ip̄
putat̄ er bis malos r̄ d̄
clericos: religiofos: ten
ues: nobiles: r̄ artifice
r̄p̄s fecit r̄ sc̄i. Q̄ r̄ uide
ingenia. o temerariū d̄
qd̄ bim̄ Hieronymi X
q̄t̄ crū ip̄e ad V̄enetri
hibent̄ mala: p̄cipiūt
media: suadēt̄ p̄fecta:
oē pctm̄ cōcludūt. reliq̄
sunt p̄tate: vt aut v̄tā
tis. aut ob ma: p̄m̄i
nulla sūt resp̄am̄. h̄o
q̄ tenemur seq̄ r̄p̄m i
lari. i. vt b̄n̄ifaciam⁹
qd̄ ip̄se docuit q̄t̄ adol
gān̄ r̄ dicit̄. magister
vt habeā v̄iā et̄nā. V̄
tā m̄gredi sua m̄dat̄
tu volētēs suare dei in
tincere v̄iā et̄nā. V̄
h̄o d̄ p̄cipiūt. h̄o de
catoribus. h̄o de relig
rib̄. h̄o de V̄ginitatē.
de omnibus deniq̄z n̄
Q̄ d̄ semper h̄o d̄
extra caritatē: r̄ de vt
que s̄nt i peccato m̄
E r̄ iū p̄sider
necessariā r̄
dicit̄ caritati
eni quidā trepidare c
dentes. q̄ faciles se c
in peccata: ne benefa
pus amittūt. Ip̄o q̄b̄
disputādū ē. V̄trum
li peccato sint alicuius
posset q̄ nō. p̄o er v̄

...elegerit magistri necno sacri
...recomie celeberrimi fratris Ro
...episcopi. Anni ordinis minoru
...posse no deus quadragesimali per
...quasi quum quo de penitencia dicitur
...est: se hinc incipit.

...in septuagesima de facili
...tate boni operum: seu bene operan
...di: propter quam peccatores ad peniten
...niam ducere debent. Sermo. j.

Alii sunt uoca

ti pauci vo electi. Habetur
hec vba Math. 20. c.
et in euangelio hodierno.

Propter nimiam caritatem suam quam diligit de
us rationale creaturam: non desinit vocita
re miseros peccatores post lapsus atque rui
nam peccati: ut ad eum redeant per penitentiam. Ad
nec eos et expectat blande multifariam mul
tisque modis attrahit: et allicit illos ut non
desperet: sed currat perfiditer ad fontem cle
mentie sue. Perieritque non negligat renouat
que obedire voci eius suauissime: existima
tes opera bona in quibus penitentes exerceri
oportet non solum difficilia et dura. sed omnia
possibilia. Quo errore firmato in cor me
te licentiam in malo perseverandi suscipiunt in
diebus deteriores sunt: quod propter cristina
ui re fructuosissimam facere si aperuerit qua
ta sit ad bene operandum recteque viuendum facili
tas et suauitas. vnde in hoc sermone ad excita
da corda dura peccatorum quos deus vo
cat ut per penitentiam electorum numero ascri
bantur: de facilitate bonorum operum ero
verba facturus: quam sapientissimus mundi
redemptor in themate iam proposito explicat
manifeste tarditatem penitentium: quibus
salus esse non potest asserens multos forte
vocos: paucos vero electos: quod pauci sunt
fortes animo ad virtutum opera aggrega
dicenda: quibus facilitate actuum virtuosorum
ostendenda sunt duri maxime propter tria.

Primo propter causam originalem.

Secundo propter adiutorium diuinale.

Tertio propter premium eternale.

Quod facile est vnicuique operari bonum pro
pter causam originalem que est hominis volun
tas libera que non cogitur. Capitulum. j.

Ratio operari bonum
si recte sit
boni: aliquid mali sunt.
Propter penitentiam vult
secto id penitere. vnde
arbitrio et spontanea voluntate
runt omnes sapientes sunt philosophi
De 5. ethi. c. 7. ait. Iustus voluntarius est. Et 3. ethi. c. 3. Vol
luntarius est. Et nihilominus et malicia
luntarius est. Et ibidem. Vultus inquit nullus
nolens est. Et Seneca. li. 8. moribus ait. Quod est
peccatum actio est voluntaria. Et idem ad Lu
cillum. Valde timor omni fortuna aius est: et vtra
que parte ipse res suas ducit: beneque ac misere
vite sibi causa est. Et Salustius in iugurtino.
Dux atque imperator vite mortali animus est.
Hinc Augustinus. li. 5. de ci. dei. r. c. dicit. Sunt
nostre voluntates in nobis: et ipse faciunt
quod volendo faciunt: siue bonum siue ma
lum. In li. 1. de libero arbitrio. penitentiam
asserit usque adeo fore voluntarium: quod si non
esset voluntarium nullum esset penitentiam. quod dicitur
est sacri canones sepius asserunt. sicut patet:
45. di. c. de iudicis. r. 15. q. i. c. merito. c.
illa. c. si est. r. 33. q. 5. c. si. n. r. 25. q. 4. c.
Nabuchodonosor. vbi dicit. Vultus ire non
quam deo redderet interitum: si non sponta
neum inueniret homo bene peccatum. Et idem ha
bet de sententia excoicacione. c. eius voluntate. 50.
di. c. si quod femina. c. si quis. c. quantum. c.
hi. q. c. sepe pertingit. r. C. ad. l. Cornelius
de sicariis. l. 1. r. ff. de furtis. l. qui in iure
in p. r. h. retulit. Tullius in 2. rethorici
none. ingens. Voluntatem in omnibus re
bus spectare penitentiam. Et Seneca. ad Lucil
lum. Actio autem recta non erit nisi recta su
erit voluntas. Ad h. n. auctor. Gratia
nus insuper asserit quod dicitur de pe. di. 1.
c. si. n. §. liberi arbitrij. Nec ad virtutes
nec ad vitia necessitate trahimur sed volun
tate. Hieronymus autem in quibusdam ad Hel
bidiam sic pulchre loquitur. Adices suo arbi
trio derelicti sunt. neque enim bonum necessitate
te faciunt. sed voluntate ut credentes coronam
accipiunt. increduli supplicium accipiunt et
iteque ibidem ait. De equali cunctos forte ge
neravit et dedit arbitrij libertatem ut faciat

...pies Roberti ...